

for vi har den Forpligtelse overfor de amerikanske Fristater at gennemføre Traktaten, hvis vi kan.

Men nu siger det ærede Medlem fra Ringkøbing, at Sagen maa forelægges for Vælgerne. Jeg ved ikke, om det er det konservative Folkepartis Standpunkt, men det er det ærede Medlems Standpunkt. Men nu ved vi alle og kan med fuldkommen Sikkerhed sige, hvorledes Udfaldet af Valgkampen vil blive, for saa vidt angaar det store Spørgsmaal: Øernes Afstaaelse. Tre store Partier her i Landet er stemte for Afstaaelsen: Socialdemokratiet, Partiet Venstre og det radikale Parti, og Højre staar delt. Hvorledes saa end Valget falder ud, kan man med matematisk Sikkerhed forudsige, at der vil blive Flertal i dette Ting for Salget. Af den Grund behøver vi ikke at tage noget Valg, vi kan lige saa godt stemme i denne Rigsdag om dette Spørgsmaal. Der vil ingen Forskel være, hvis Partierne vil stemme efter deres saglige Overbevisning. Hvis det ærede Medlem af Hensyn til sit Land — og jeg har ingen Grund til at gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke vil tage et Hensyn til sit Land — vil sige dette til sine Meningsfæller, vil der ingen Forskel blive med Hensyn til Fremtiden. Der vil blive stemt ens, ogsaa efter at de nye Vælgere har tilkendegivet deres Mening. Vi vil faa et stort Flertal i begge Ting for Øernes Afstaaelse. Jeg mener, at i Øjeblikket, er Valget farligt for Landets Interesser, men det ærede Medlem har vel bundet sig, forpligtet sig overfor den Tanke eller overfor den Holdning, at Vælgerne skal adspørges. Jeg fraraader dette, men jeg kan ikke komme videre end til at appellere til det ærede Medlem, og appellere ogsaa til det konservative Folkeparti, om ikke nu at gaa til en Valgkamp paa dette.

Jeg vil endnu en Gang sige, at hvad jeg vil fremføre, siger jeg ikke af Hensyn til Ministeriet, jeg kan med største Tryghed sige, at det er ikke Ministeriets Ønske at blive paa de Pladser, hvor de nu sidder. Ministeriet har sit politiske Grundlag, hvorpaa det sidder og har siddet indtil dette Øjeblik, men hvis nogen tror, at Ministeriet ikke kan forsones sig med den Tanke at opgive det meget byrdefulde Ansvar, som hviler paa dets Skuldre, tager man fejl. Det kan jeg sige baade for mit personlige Vedkommende og for mine Kollegeres Vedkommende. Det at have siddet som Regering i Danmark i de to Aar, hvori Verdenskrigen har raset, har været

fuldkommen tilstrækkeligt for os, saa vi absolut ikke har nogen særlig Lyst til at bevare Stillingen. Og for Resten, er de Herrer nu ogsaa saa visse paa, at Valget vil falde saaledes ud, at Ministeriet ikke bliver siddende? Og bliver det Tilfældet, har man jo gjort sig al den Ulejlighed for ingen Verdens Ting. Men det er en Ting for sig.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing har vel altsaa bundet sig til sit Parti, han vil have, at Vælgerne skal spørges. Men der er en Maade, hvorved man kunde komme ud over denne, som det synes, uløselige Vanskelighed, nemlig den, at der vedtoges et Forslag om Folkeafstemning for eller imod Afstaaelsen af Øerne, saa at alle Vælgere til Folketinget efter Grundloven af 1915 kom til at afgive deres Stemme. Det kunde ske uden al den Agitation, som en Valgkamp altid fører med sig, ja, det kunde ske næsten uden nogen som helst Agitation, jeg tror, at jeg vilde kunne forpligte mit Parti og maaske ogsaa det socialdemokratiske Parti til overhovedet ikke at drive nogen Agitation vedrørende dette Spørgsmaal, men ganske rolig forelægge Spørgsmaalet for Vælgermassen, hvis andre deri var enige. Det vilde kunne gøres hurtigt. Det er indlysende, at det kræver ikke en Tid af 2—3 Maaneder, som Valget efter den nye Grundlov vil kræve, at forelægge dette Spørgsmaal for Vælgerne efter den nye Grundlov. Man kunde altsaa sige: Lad Folket stemme Ja eller Nej, for eller imod Afstaaelsen af Øerne. En saadan Folkeafstemning vilde i den Henseende give akkurat det samme Resultat som et Valg, og det vilde være langt lettere at gennemføre en saadan Folkeafstemning, idet den ikke vilde medføre den Agitation, som jeg ikke for mit Vedkommende, men for Landets frygter, og da vil alle de nye Vælgere, som man kalder paa, Kvinder og Mænd, blive gjort delagtige i denne Afgørelse. Jeg vil derfor foreslaa, at man tog dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg vil end ikke forlange noget Svar i dette Øjeblik af det ærede Medlem fra Ringkøbing. Hans Parti maatte jo overveje Sagen. Jeg vil heller ikke forlange noget som helst Svar fra det konservative Folkepartis Side, men hvis det er Meningen, at der er Folk, der tror, at der her i Landet er en Modstand mod Afstaaelse, og at der maaske er en voksende Modstand mod Afstaaelsen, og at min Optræden er ganske særlig Skyld i, at der nu er blevet en voksende Modstand mod Afstaaelsen, vilde det være den nemmeste,